

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016 r. w Gliwicach

sprawy J. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 26 października 2015 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. J. prawo do emerytury począwszy od 23 października 2015r.
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Joanna Smycz

Sygn. akt. VIII U 2288/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 października 2015 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. J. prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udokumentował on 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji wskazał, iż decyzja ta jest dla niego krzywdząca, gdyż faktycznie posiada okres pracy w warunkach szczególnych, a zakład pracy nie wypełnił rzetelnie świadectwa pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie argumentując jak w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie organ rentowy dodał, iż nie zaliczył ubezpieczonemu do pracy w warunkach szczególnych okresu jego zatrudnienia od dnia 1 maja 1982 r. do dnia 30 czerwca 1991 r., ponieważ stanowisko wskazane w wystawionym świadectwie pracy w warunkach szczególnych nie jest tożsame ze stanowiskiem opisanym w wykazie A, dział VIII, poz. 3 ww. rozporządzenia.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony urodził się (...), nie jest członkiem OFE, na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się ponad 25-letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu okres pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 7 lat i 26 dni na stanowisku listonosza w (...)

Organ rentowy nie uznał za pracę w warunkach szczególnych okresu pracy:

- od dnia 1 maja 1982 r. do dnia 30 czerwca 1991 r. w Zakładach (...) w G. na stanowisku: kontroler-kierowca stanowisko równoznaczne ze stanowiskiem kierowcy pojazdów gąsienicowych, wskazując na rozbieżność pomiędzy stanowiskiem niniejszym a stanowiskiem opisanym w wykazie A, dział VIII, poz. 3 ww. rozporządzenia.

Zakłady (...) w G. zajmują się produkcją sprzętu na potrzeby wojska, a także maszyn budowlanych i konstrukcji spawanych.

Odwołujący w spornym okresie był zatrudniony jako kontroler-kierowca. Jego praca polegała na prowadzeniu pojazdów gąsienicowych, zwłaszcza czołgów i ciągników artyleryjskich, oraz kontroli ich jakości. Pojazdy prowadzone były w każdych warunkach pogodowych. Jazda trwała około 5 godzin, przeważnie pokonywano dystans ok. 50 km. Następnie odwołujący dokonywał przeglądu pojazdu. Do zadań ubezpieczonego należały także czynności dodatkowe, takie jak strzelanie z armaty i karabinu. Odwołujący wykonywał swoją pracę w wymiarze 8 godzin dziennie, często dłużej. W czasie nadgodzinowym najczęściej przeprowadzał dalsze, szczegółowe próby produkowanego sprzętu, jak np. ciągników artyleryjskich. Przeprowadzał także próby stendowe, polegające na sprawdzaniu pojazdu przy włączonym silniku. Praca ubezpieczonego łączyła się z ciągłym przebywaniem w hałasie. Pracownicy otrzymywali dodatki za pracę w warunkach szczególnych oraz posiłki regeneracyjne. Odwołujący wykonywał pracę kierowcy czołgu stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie był delegowany do innych prac.

Zakłady (...) w G. wystawiły ubezpieczonemu świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 6 października 2015 r., z którego wynika, że w okresie spornym w niniejszej sprawie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace „kontrolera-kierowcy, stanowiska równorzędnego ze stanowiskiem kierowcy pojazdów gąsienicowych” w rozumieniu definicji z wykazu A, działu VIII, poz. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.

Powyższy stan faktyczny ustalił Sąd na podstawie: zeznań świadków G. J., K. D. (zapis rozprawy z dnia 31 marca 2016 r. 16 min. 23 sek. – 50 min. 32 sek.), zeznań odwołującego J. J. (zapis rozprawy z dnia 31 marca 2016 r. 52 min. 38 sek. – 1 godz. 2 min. 25 sek.), dokumentacji przedłożonej przez ubezpieczonego oraz akt osobowych ubezpieczonego dołączonych do akt sprawy.

Odnośnie rodzaju rzeczywiście wykonywanej pracy przez ubezpieczonego Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków oraz ubezpieczonego, gdyż były one rzeczowe, szczegółowe, logiczne, wzajemnie ze sobą korespondujące. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w spornym okresie i stąd niewątpliwie posiadają szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez ubezpieczonego pracy. Nadto zeznania te znajdują potwierdzenie w powołanej w sprawie dokumentacji, zwłaszcza w dokumentacji zawartej w aktach osobowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.] prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po 31 grudnia 1948 roku, który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31.12.1998 r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie.

Prace polegające na kierowaniu pojazdami gaśnicowymi zostały opisane w wykazie A, dział VIII, poz. 3, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.), który stanowi, iż do prac w warunkach szczególnych zalicza się „Prace kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gaśnicowych”.

Okoliczność sporna w rozpoznawanej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999 r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Odwołujący przez całe dniówki trudnił się prowadzeniem pojazdów gaśnicowych oraz sprawdzaniem prawidłowości ich funkcjonowania poprzez przeprowadzanie wielogodzinnych prób. W ocenie Sądu, przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało, że ubezpieczony w spornym okresie pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy czołgu oraz ciągników artyleryjskich, która to praca mieści się w wyżej powołanej definicji prac w warunkach szczególnych, zawartej w rozporządzeniu Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r.

Bez znaczenia pozostaje okoliczność, że pracodawca w wystawionym świadectwie pracy w warunkach szczególnych podał inne stanowisko. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed sądem nie obowiązują ograniczenia dowodowe, występujące w postępowaniu przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984 r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006 r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Z powyższych przyczyn, Sąd stwierdził, że ubezpieczony spełnił łącznie wszystkie warunki niezbędne do przyznania emerytury z obniżonego wieku, wynikające z treści art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a tym samym jego odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Mając na względzie powyższe, Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od 23 października 2015 r.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. w związku z § 12 ust 2 i § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) w punkcie drugim orzeczenia.

(-) SSO Joanna Smycz